

ikke kan tvivle om, at Domstolene maae være kompetente til at give en Afgjørelse om, saa at de blot bleve udelukkede fra at afgjøre, om dette Embedes specielle Forhold særligt krævede, at den Vedkommende maatte gaae af. Jeg tror ikke, at det vil være umuligt at mødes paa dette Grundlag. Jeg tror ikke, at det vil være umuligt at fremkalde en Ordning, hvorefter den Vedkommende, efterat Regjeringen havde afflediget ham og nægtet ham Pension, kunde ved Søgemaal mod Regjeringen praktisk faae en Afgjørelse som den nævnte. Det er ganske tydeligt, at det er det Minimum, som Embedsmanden kan gjøre Krav paa. Intet er naturligere, end at selve Bevist, Spørgsmaalet om det Faktiske, maae ligge under Domstolene, og jeg kan tilføie, at netop i den Sag, som fremkaldte den hele Strid, som Domstolene til at erkjende, at der ikke var bevist nogen Mislighed, hvortil der vel kunde være en Mistanke. Jeg maa ogsaa tilføie, at den Bestemmelse, som er Aitiden til de forskjellige Bestemmelser om dette Punkt i Pensionslovene, nemlig en Paragraph i Udkastet til Anordningen af 1846, som i sin Tid blev forelagt Stænderne, gif ogsaa ud fra den Forudsætning, at det skulde ved Domstolens Kjendelse være afgjort, at det var bevist, at Vedkommende havde gjort sig skyldig i de paagjældende Misligheder. Det forudsættes endog, at han er dømt for Handlinger, der i betydelig Grad maae nedsette ham i hans Medborgeres Dømmeme, idet det hedder, at naar en Embedsmand findes skyldig i Misligheder, der, om de end ikke ansees som tilstrækkelig Aarsag til at domme ham fra Embedet, dog ere af den Betskaffenhed, at de i betydelig Grad maae nedsette ham i hans Medborgeres Dømmeme, bliver han af vedkommende Collegium eller Departement, efter indhentet Erklæring fra den Domstol, som endelig har paakjendt Sagen, at indstille til Entledigelse med en nedsat Pension, der bliver at foreslaae mellem det halve og det fulde Beløb af det Minimum, hvortil han efter Pensionsscalaen vilde have havt Udgang." Her altsaa, paa en Tid, da Forholdet mellem Domstolene og Administrationen var ordnet efter ganske andre Sensyn, idet man tillagde

Domstolene en langt underordnet Bægt; og Regjeringen er ganske overordnet, var det dog forudsat, at man ikke kunde anvende deene Bestemmelse, uden at det virkelig ved Dom var bevist, at Embedsmanden var befunden skyldig. Skjøndt jeg for mit Vedkommende vilde foretrække den Affattelse, som Finantsministeren har givet § 2, mener jeg altsaa, at man muligviis kunde imødekomme den modsatte Anskuelse, forudsat at en derpaa bygget Bestemmelse blev indskrænket saaledes, som jeg nu har angivet. — Finantsministerens Forslag til § 2 har iøvrigt nu udeladt det, som stod i de tidligere Pensionslove om, at Pensionen skal bestemmes ved Lov. Det er vistnok formelt fuldkommen rigtigt, Pensionsloven bør vistnok ikke indeholde Andet, end at Embedsmanden i det omhandlede Tilfælde ikke har Krav paa Pension; men det maa vel forudsættes at være en Selvfølge, at man ikke bryder den Praxis, hvorefter man i saadanne Tilfælde forelægger for Rigsdagen Forslag om at tillægge den Paagjældende en mindre Pension; thi ellers vilde man komme til store Uretfærdigheder og Ubilligheder, navnlig dertil, at den, der havde gjort sig skyldig i en mindre Forseelse, blev ramt haardere end den, der havde gjort sig skyldig i en grovere Forseelse. Det kunde nemlig let tænkes, at naar der i Straffeloven var bestemt alternativt Embedsfortabelse som den højeste Straf, simpelt Fængsel og Bøder som den ringere Straf, som jo Tilfældet er i mange Paragrapher, at Domstolene da havde anvendt simpelt Fængsel, fordi de ikke ansaae Tilfældet for graverende nok til at medføre Embedsfortabelse; men hvis da Regjeringen affledigede ham, uden at han fik nogenjomhelst Pension, kunde han i et saadant Tilfælde blive rammet haardere, end om han havde begaaet en større Forbrydelse, der af Domstolene vilde være bleven besluttet med en større Straf, idet han vilde faae den mindre Straf i Tillæg.

Fønger: Pensionsvæsenet har spillet en saa betydelig Rolle i vort hele Finantsvæsen, siden vor frie Forsatning blev indført her i Landet, at der vistnok er al Føie for Regjeringen til igjennem en ny Pensionslov at